

NGÀO NGẠT HƯƠNG ĐỜI QUÝ THỂ

Trong số mấy người bạn của Hoa có chị Nguyệt là sành chuyện ăn diện son phấn hơn cả. Hoa là gái mới lớn còn Nguyệt đã già dặn chuyện đời, Hoa chỉ đáng mặt học trò, em út của chị Nguyệt. Hoa có thể ngồi yên hàng giờ lắng tai nghe Nguyệt thuyết giảng về nghệ thuật trang điểm, để, theo chị nói một cách không úp mở rằng: “Làm bọn đàn ông, con trai chết mê chết mệt!” Chị Nguyệt có khoa ăn nói, chị nói chuyện rất hấp dẫn và đề tài hay hơn cả là việc dùng mùi hương quyến rũ kẻ khác phái, cụ thể là việc sử dụng nước hoa. Theo chị, phụ nữ không thể thiếu nước hoa. Chị nói :
“ Ngoài nhan sắc ra, còn cần phải thơm tho. Khi ngọn đèn ngủ tắt, ấy là lúc khứu giác làm việc. Mùi hương góp phần lớn trong hạnh phúc lứa đôi...”
Nguyệt là người chuộng thực tế, chị không tin chuyện sách vở xưa nói, người đàn bà quý tướng thân thể tự phát ra mùi hương thiên phú. Dù có đi nữa, hạng nữ lưu này cũng chỉ muôn người có một. Nguyệt cũng không là người lãng mạn, chị nghi ngờ cái gọi là “mùi thơm da thịt trinh nữ” mà các nhà văn, nhà thơ tô vẽ, bày đặt ra, chuyện hão huyền, không thực tế. Phụ nữ bình thường ba ngày không tắm là có “vấn đề” ngay ! Ngày nay khoa học làm được nhiều điều kì diệu, hàng trăm, hàng ngàn mùi thơm, bắt chước thiên nhiên hay nhân tạo, tại sao không dùng nước hoa ?

Trước tiên Nguyệt dạy cách chọn, mua và dùng nước hoa, dùng sao cho quyến rũ và có “ cá tính”. Chị ta có khoa sư phạm, nói và làm đi đôi. Chị tới bàn phần lấy lọ nước hoa hiệu Chanel N°5, một hiệu nước hoa nổi tiếng và rất đắt tiền. Nguyệt bắt đầu chỉ cách thử:

- Cùng một loại nước hoa nhưng mỗi người dùng nó toát lên một mùi thơm khác ấy, bởi nước hoa còn phản ứng với da người dùng. Vì thế phải chọn loại nào thích hợp với da thịt, nhan sắc, vóc dáng, tuổi tác mình. Nguyệt chấm một giọt lên lưng bàn tay mình, nói :

- Phải đợi vài phút cho chất còn bay hết và nước hoa kịp phản ứng với da mình, sau đó mới ngửi.

Nguyệt đưa lên mũi mình rồi đưa cho Hoa ngửi, nói :

- Để hơi xa một tí, phảng phất thôi, đó, nghe chưa? Em ghi nhớ mùi hương ấy đi.

Rồi chị cũng làm như thế nhưng lần này với bàn tay Hoa.

Xong rồi hỏi :

- Em có thấy cùng một loại mà tay chị và tay em có hai mùi khác nhau không ?

Hoa chẳng thấy khác gì cả nhưng cũng nói cho chị ta vui lòng:

- Vâng, khác hẳn !

Nguyệt sung sướng:

- Đó mới là “ Cá tính “!

Nguyệt tiếp:

- Còn một điều này nữa, tôi ư quan trọng. Người dùng nước hoa giống bạn sì ke ma túy, nghĩa là ngày càng phải tăng”đô” việc này ít người biết, thế nên rất nguy hiểm. Mũi mình quen nhưng người khác đâu quen. Nếu dùng nhiều đến mức mình nhận ra thì “Chết” cái lỗ mũi thiên hạ ! Nhất là mùa nắng, trong phòng chật chội, đông người. Bởi thế trước sau phải giữ nguyên một mức, mùi thơm phải thoáng thoáng , “sắc sắc không không” mới tuyệt !

Chị Nguyệt bày cho cô gái mới lớn cách mở lọ nước hoa để trong tủ áo quần. Đến khi lấy ra dùng, mỗi bước đi quyên theo làn hương trong tà áo, thực là “Ấn tượng” !

Nguyệt khoe có lần ra phố, một người đàn ông đã vượt qua còn quay lại sững sờ cảm phục. Chắc lão ta nghĩ mình vừa được cái điểm phúc động chạm vào làn hương có thực mà như hư ảo giữa chốn trần ai đầy bụi bặm này !

Càng nói Nguyệt càng say sưa. Nhìn cảnh thuyết giảng này người ta dễ liên tưởng đến một vị trưởng lão, võ công cái thế đang truyền lại bí kiếp cho đệ tử mới nhập môn.

Nguyệt nằm ngửa trên giường, cổ kê gối, dưới có lót tấm nhựa không thấm nước, tóc chảy dài gần chạm đất. Dưới là một thau nước đầy, bốc khói, màu nâu nhạt hương bồ kết, có mấy cái vỏ chanh nổi lềnh bềnh. Con Sáu, người giúp việc, tay cầm gáo, tay kia luôn trong chân tóc chủ. Nó múc nước xối nhẹ nhẹ, cào da đầu cho chủ. Nguyệt nằm yên, mắt lim dim khoan khoái, nói :

- Mở ngăn kéo lấy chai Zest cho cô, chai Sunsilk nhạt lắm.

Con Sáu đi lấy dầu gội tóc, Nguyệt nằm lơ mơ nghĩ chuyện huê hụi. Sáu trở lại mở chai dầu, Nguyệt dặn :

- Tay chân làm cá xong phải rửa cho kĩ, dùng xà phòng bột, rửa đi rửa lại hai ba lần, lấy vỏ chanh bóp ra mà chà. Ngày trước làm gì có nhiều chất tẩy rửa như bây giờ. Mỗi lần làm cá xong cô phải dùng tro bếp rửa tay, nhất là cá sông, cá dia, rửa bao nhiêu nước cũng còn tanh. Minh là đàn bà con gái phải thơm tho, bọn con trai mới thích.

Sáu nghe cô chủ nói, nó chỉ ừ hử cho qua chuyện. Lúc trưa làm cá xong nó đã rửa tay rồi, rửa bằng xà phòng cục. Nó chẳng hơi sức đâu rửa kỹ như cô nói, nó còn trăm công ngàn việc. Cô thì sạch sẽ quá mức, áo quần thay ra giặt ngay, chăn mền mỗi tuần mỗi giặt, nhà quét ngày ba lần. Được cái cô chủ thân thích gần gũi với nó. Có nhiều buổi trưa Nguyệt mất ngủ, không biết phải làm gì, hai cô cháu kéo nhau ra hiên ngồi bắt chích cho nhau. Đầu cô sạch lắm, da trắng bong không một chút gàu, tóc không một cái trứng chích. Hàng tuần cô đi tiệm uốn tóc, đội cái lồng sấy to tương nóng hổi trên đầu cả tiếng đồng hồ, chí làm sao sống nổi? Cô chưa có một sợi tóc bạc, nhưng cô lại muốn có bàn tay người khác mân mê da đầu. Tối phiên cô bắt chích cho con Sáu. Buổi chiều, ngoài hiên, gần cây khế ngọt, gió hiu hiu, hoa khế màu tím li ti rụng rơi. Sáu buồn ngủ lắm, nó chỉ muốn chui tọt vô bếp đánh một giấc. Nó phải ngồi yên, cúi đầu xoa tóc cho cô bắt chích. Nó mơ màng nghe cô chủ dạy :

- Phải siêng gội đầu. Tóc mày chua quá. Lấy chàm kết cô mua hôi tét nấu lên mà gội. Mùa hè ba ngày không gội, ai chịu nổi? Đàn ông họ thích hôn hít mái tóc mình. Bọn nhà thơ gội lá suối tóc, làn mây... Tóc mày như thế này, thằng nào dám động vào?

Sáu ừ hử cho qua chuyện, Đến khi cô vào nhà, nó đứng lên, cổ mồi nhừ. Nó vô nhà bếp ngủ một giấc, đến bốn giờ chiều cô thức nó dậy mua bún sứa chả tôm. Có đêm thầy đi đánh bạc khuya không về, cô sợ ma bảo con Sáu lên nằm chung. Nằm được một lúc Sáu nghe tiếng đồng hồ đổ mười hai tiếng, Sáu làm lưng cả ngày mệt lắm, ngã lưng xuống là ngáy. Cô lay nó dậy, nói :

- Làm con gái phải cho “sây” ngủ. Người khác động đến chân giường thì biết. Ngủ say như mày chúng nó tới “mò” cũng không hay. Với lại tao nghe người mày đầy mùi hành tiêu ớt tỏi. Phải siêng tắm rửa để cái mùi nước mắm hành tỏi dao thớt bay đi. Hôi hám như thế này thằng nào dám xấp lại gần? Lỡ ôm mày hít phải cái “mùi nhà bếp” chúng nó chạy xa. Tao có lọ nước hoa cũ, tắm rửa sạch sẽ, tao cho.

Sáu không dám đụng đến nước hoa. Có lần nó về thăm quê, cô cho mượn cái áo cánh màu hoa cà, áo để mấy năm trong tủ không động đến vẫn ngát thơm. Mấy bà già dưới quê nói :“ Mới lên thành phố mấy tháng đã học cái thói đi thõa !”

Nguyệt không con, trong nhà có kẻ ăn người làm nên rồi nhiều

lắm. Chồng Nguyệt cũng ít có bạn bè tới lui thăm viếng. Chị ở nhà lay hoay mấy việc gội đầu, tắm rửa, làm móng tay, uốn tóc, son phấn, ra vào. Nguyệt nghĩ ra cho mình nhiều trò chơi, trong đó có trò trang điểm cô dâu. Nguyệt kêu con Sáu lên, bắt nó ngồi trước bàn phấn, trang điểm cho nó. Hôm nay chị biến nó thành cô dâu. Sáu mặc cỡ không dám nhìn bóng mình trong gương. Đang lúc đó chồng Nguyệt đi làm về. Nguyệt giữ chồng lại, hỏi :

- Trông có đẹp không ?

- đẹp lắm

- Em mở tiệm uốn tóc trang điểm cô dâu được không ?

- Được !

Chồng Nguyệt tính bỏ đi, Nguyệt giữ lại, nói :

- Đứng lại đã, mới trang điểm làm tóc chớ chưa mặc xoa-rê.

Rồi Nguyệt tự nhiên cởi áo con Sáu ra, bên trong thấy cái nịt vú màu hồng nho nhỏ Nguyệt cho nó. Con Sáu mới dậy vú, mà ngực đã to, cái nịt vú của cô thì nhỏ không ôm trọn bộ ngực đứa con gái nhà quê. Sáu xấu hổ lắm ứa quậy. Nguyệt gắt :“ Ngồi yên ! rục rịch cái gì ?” Khi Nguyệt đứng lên mở tủ lấy áo thì con Sáu còn lúng túng hơn, nó thấy thầy đứng sau lưng nhìn chằm chằm hình nó trong gương.

Về sau Nguyệt mới biết trò chơi của mình là vô cùng tai hại. Có lần nửa khuya Nguyệt khát nước thức dậy, không thấy anh chồng nằm cạnh. Nguyệt kêu con Sáu rót nước, nó không lên. Nguyệt xuống bếp mở đèn, không thấy con Sáu nằm trên giường. Nhưng dưới chân giường còn lại hai đôi dép. Của con Sáu và của chồng. Nguyệt lên nhà cố dỗ giấc ngủ nhưng không làm sao ngủ lại được. Nguyệt không ghen tuông gì cả, cô chỉ tức bọn đàn ông, thực là một lũ ngốc. Bao nhiêu hiệu nước hoa thơm lừng không ưa, lại chui xuống bếp hít cái mùi nước mắm hành, tỏi, ớt, tiêu, gọi chung là “mùi nhà bếp”. Sau cùng nàng tự nhủ:” Mặc kệ cái lũ ngốc ! Hơi đâu mà tức ...” Nhờ nghĩ thế nàng ngủ lại được. Ngủ một giấc ngon lành !!!